

det på mange, mange milliarder kroner. Og dem tror jeg sådan set også, at hr. Albrechtsen – det håber jeg – er villig til at betale, når han fremsætter forslaget, for jeg tror godt, han kan gennemskue, hvad det handler om. Det tror jeg egentlig.

Vi er ikke villige til at gå så langt. Vi er villige til at gøre noget ved nogle af tingene, og det er transport af slagtedy. Det skal vi absolut gøre noget ved. Der er også noget med forsøgsdyrene, og der er også noget med det med systematiske drab på nyfødte produktionsdyr. Det synes vi også er noget svineri. Man kan sikkert også hen ad vejen finde andre løsninger på sådan noget som ammoniaksvindninger på fødderne hos slagtekyllinger. Det er i virkeligheden også noget svineri, det ved jeg godt, det er. Men hvis ikke vi gør det, flyttes produktionen andre steder hen, og så køber vi nogle kyllinger, der er behandlet på samme måde eller dårligere, og det gælder altså også grisene osv.

Så vi er lidt dobbeltmoraliske, det kan vi lige så godt erkende. Men der er nogle af tingene, vi klart vil støtte op om.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren og til ordførerne for den positive modtagelse af hensigten og intentionerne med det forslag, som vi har stillet her. Det har fået betegnelser som sympatisk osv., og det er jeg glad for.

Jeg synes også godt, jeg vil sige tak til den kreds af ordførere, som har givet et klart signal om, at der på nogle af punkterne i det her forslag skal handles, og at vi ikke bare kan lade tiden gå. Der har jo faktisk, især når det gælder spørgsmålet om dyretransporter, været en melding fra et flertal i Folketinget om, at der altså må ske noget. Jeg håber ikke, ministeren vil bringe sig i den situation, at hun risikerer at blive dømt for nøl i den her sag. Det håber jeg ikke.

Derfor ser jeg frem til, at vi under det samråd, vi skal have – så vidt jeg husker er det den 8. maj – med ministeren og fødevarerministeren kan komme videre i sagen. Under alle omstændigheder er der jo et flertal, der ønsker, at det skal vi. Det synes jeg er et godt resultat af debatten. Det er jo ikke altid, især ikke under de rådende politiske forhold, muligt for Enhedslisten at fremlægge forslag, som et flertal i Folketinget synes er direkte sympatiske, og hvor et flertal måske

endda vil gå så vidt som til at gennemføre noget af det, så det er jeg sådan set næsten lidt rørt over. Det er ikke daglig kost, desværre.

Kl. 19.45

Så vil jeg sige til hr. Ole M. Nielsen og fru Margrete Auken, at det er rigtigt, at nogle af punkterne i det her forslag vil have meget betydelige konsekvenser, hvis de gennemføres fuldt ud.

Jeg er nu ikke helt enig med hr. Ole M. Nielsen i, at det vil koste milliarder af kroner, mange, mange milliarder af kroner, og jeg er slet ikke enig i, at det vil koste arbejdspladser. Det vil det ikke. Det vil sandsynligvis føre til flere arbejdspladser. For det er jo rigtigt nok, som fru Margrete Auken siger, at hvis man forbyder halekupering, så er man nødt til at have nogle helt andre forhold i produktionen, således at dyrene ikke bider hinanden, og det vil kræve betydelige ændringer, men det vil da også sætte en vældig masse beskæftigelse i gang.

Det at opbygge en landbrugsproduktion, f.eks. med fritgående svin, kræver sandelig en stor indsats, også arbejdskraftsmæssigt, og det vil gøre, at dansk landbrug vil kunne beskæftige langt flere mennesker, end det er tilfældet i dag.

Så det kan godt være, at det vil koste nogle penge, men de penge vil komme mangefold tilbage, også i form af beskæftigelse, og på lang sigt i form af en eksport, hvor danske fødevarer vil kunne blive solgt i udlandet med mærkatet, at her er tale om god dyrevelfærd. Jeg tror, at det er dér, dansk landbrugseksport har sin store fremtid, nemlig ved at det er kvalitetsprodukter, uden gift, med ordentlig dyrevelfærd.

Så jeg tror ikke, hr. Ole M. Nielsen skal være bekymret for samfundsøkonomien og beskæftigelsen. Jeg er enig i, at det vil koste nogle investeringer her og nu, især i forbindelse med de milliarder, der f.eks. er bundet i de store svinestalde. Der ligger et problem pengemæssigt, det er jeg godt klar over. Men jeg tror ikke, hr. Ole M. Nielsen skal være bekymret over, at en sådan kraftig indsats for dyrevelfærd skulle koste det danske samfund penge på lang sigt, tværtimod. Det vil være redningen på lang sigt for dansk landbrug. Uden den indsats vil vi tværtimod kunne få det problem om 5 eller 10 år, at vi kan få vanskeligheder med vores afsætning.

Vi ved det jo f.eks. fra England. Der har været diskussioner om danske landbrugsprodukter og dyrevelfærd. De kan komme igen. Vi skal kunne møde ude på verdensmarkedet med landbrugsprodukter, hvor der også er mennesker, der stil-